

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Sōkratus Scholastiku Kai Ermeiu Sozomenu Ekklesiastikē Istoria

Socrates <Scholasticus>

Mogvntiae, 1677

Caput V. De diversis Gentibus quae bellum intulerunt Romanis, & quae
Divinâ providentiâ devictae sunt, aut foedus cum Romanis pepigerunt.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14233

adscitis in societatem potentibus, filio suo Imperium parare, milites seditione facta, Praefectum Praetorio Italiae, & Praefectum Praetorii Galliarum; simul Magistrum militum, & reliquos qui in praecipuas dignitates gerebant, interficiunt. Ipse quoque Stilico à militibus occisus est Ravennae: vir si quis unquam, ad magnam potentiam evehctus, & qui universos, ut ita dicam, Romanos ac Barbaros sibi parentes habuit. Ac Stilico quidem, cum in suspicionem venisset quasi Imperio insidiaretur, hoc modo interiit. Sed & Eucherius ejus filius, una interfectus est.

ἤθετο ἀσασκευάζειαι, συμπεριποίησε ἔργα τὰς ἐν δυνάμει, σασιασαίτες οἱ στρατιωτικῆς νεσιτόνιταλίας ὑπάρχον, καὶ τοὺς ἡγελατῶν καὶ τὰς στρατηγῶν καὶ τὰς ἀλλοτῶν ἀπορίας τὰς ἐν τοῖς βασιλείοις δεχάσ ἀνωθεταὶ ἡ αὐτὸς ἀσά τῶν ἐν ῥαδονη στρατιωτικῶν ἀνὴρ εἰπέρης ἀλλοτῶν πώποθε, ἐν πολλῇ δυνάμει γήρομυθου, καὶ πάνας, ὡς εἶπεν, βαρβαρῶν τε καὶ ῥωμαίων πύθομυθους ἔχων στρατιωτικῶν ἐν ἰσονοηθεῖς κακόνες εἶναι τοῖς βασιλείοις, ὡδὲ ἀπώλετο κίνησι δὲ καὶ διχρησθῆ ὁ τέκε ἦος.

CAPUT V.

De diversis Gentibus qua bellum intulerunt Romanis, & que Divina providentiā devictae sunt, aut fœdus cum Romanis pepigerunt.

Κεφ. ε΄.

Περὶ διαφόρων ἔθνων ἐπιστρατευσάντων ἱμαμικῶν, καὶ διὰ προνοίαν ἠττηθέντων, ἄλλων δὲ καὶ ὑποπιπῶν γενομένων.

Accidit praeterea eodem tempore, ut Hunni qui in Thracia castra habebant, nemine eos aggrediente ac persequente, pluribus suorum amissis, cum dedecore terga darent. Quippe Uldis, Barbarorum qui circa Danubium erant regulus, cum ingenti exercitu amnem transgressus, in finibus Thraciae castra metatus fuerat. Cumque urbem Meisae, quae Castra Martis dicitur, proditio ne cepisset, inde in reliquam Thraciam excursions faciebat. Nec fœdus cum Romanis facere praesuperbia dignabatur. Et cum aliquando Magister militum Thraciae cum illo verba faceret de pace, ille solem orientem demonstrans, facile sibi esse dixit, universam quam ille radiis suis collustraret terram subigere, si vellet. Cumque hujusmodi minas intenteret, & tributum pro libito imperaret Romanis, juberetque ut ea conditione pacem haberent, aut certe bellum expectarent, resque in maximo discrimine constituta essent, declaravit Deus quantam hujus Imperii curam ac sollicitudinem gereret. Etenim paulo post, in familiari colloquio cum domesticis Uldis ejusque Ordinum ductoribus, verba facta sunt de Romanorum Republica, deque Imperatoris humanitate: quantis praemiis viros bonos ac fortes remuneraretur. Illi vero non sine Divino nutu, istorum amore capti, ad Romanos transfugerunt, & castra cum illis junxerunt,

Κατὰ ταυτὸν δὲ συνέβη καὶ ἕνας στρατιωτικῶν ἐπισημομένων ἐν Θρακίᾳ, μῆτε πάλαιμυθῶν αὐτῶν, μῆτε δὲ ἀνοικῶν, αἰσχροῦς ὑπερβῆναι, τὰς πλείους ἀποδαλῶν ἐπισημοῦν ἔλθεις ὁ ἡγεμὼν τῶν παρὰ τὸν ἴσον βαρβαρῶν, πλείους ἔχων στρατιωτικῶν ἐπεραιώθη ταπεινά, ἐν τοῖς Θρακικῶν ὄροις ἐστρατοπεδῶν, καὶ κασεραμαθίης πόλιν τῆς μυσικῆς ἀσπασίας ἔλθων, ἐν ἡδὲ ἐν τῷ ἄλλῳ Θρακίᾳ κατέστη, καὶ σπονδὰς θέσθαι πρὸς ῥωμαίους ὑπὸ ἀσπασίας ἐκινήσας, διαλεγόμενος ἑαυτῶν ἐπισημοῦν τῶν ὑπάρχον τῶν Θρακικῶν στρατιωτικῶν, ἀνίσχυον τὸν ἥλιον ἐπισημοῦν, ἐχρησάσθαι αὐτῶν ἐφ' ἣν ἐβλήθη, πᾶσαν ἠέ ἐστρατηγικῶν κατὰ στρατῶν τετραβηνομένην ἡττῶν, καὶ δασμὸν ὅσον ἐβλήθη ἐπὶ τῶν ἡμετέρων καὶ ἐπισημοῦν τοῖς συνήθεσιν ῥωμαίοις ἐπισημοῦν ἡττῶν καὶ πρὸς ἡμῶν ἀμνησάντες τὴν πρὸς ἡμῶν τῶν ὀνῶν, ἐπέδωξεν ὁ θεὸς ἠέ ἐχρησάσθαι ἡττῶν παρὰ τὴν βασιλείαν, ὅσα ἐπισημοῦν μακρὰν ἡδὲ λόγοι πρὸς τὰς ἀμφοτέρωθεν οἰκείας καὶ λοχαγῶν ἐχρησάσθαι τῶν ἐπισημοῦν πολιτείας, καὶ τῆς τῆς βασιλείας φιλικῶν ἐπισημοῦν πίας, ὅποιον τε καὶ ὅσαν ἀξιοὶ γὰρ τὰς δεξιὰς καὶ ἀγαθῶν ἀνδρῶν, ὅσα ἀπὸ τῆς ἡττῶν εἰς ἔρωτα κατὰ ἀνδρῶν, ῥωμαίοις προσεχρησάσθαι, καὶ σὺν αὐτοῖς ἐστρατοπεδῶν ἡμῶν τῶν

ἔπειτα αὐτὸς τεταγμένοις ὁ δὲ ἄλδης πρὸς τὸ
 πρὸς τὴν πόλιν μάλιστα διεισώδη, πολλὰς
 ἀποβαλὼν, ἀρδῶν δὲ τὰς καλεωμένους συμ-
 μέρους ἐν τῷ βαρβαρῶν ἰκανῶς πο-
 λυάνθρωπον, πρὸς τὴν αὐτὴν ἀπεπεσῆν συμ-
 φροσῶν ὑπερησάμενος γὰρ ἐν τῇ φυγῇ, οἱ μὲν
 αὐτῶν ἀνῆρθεσαν οἱ δὲ ζωγραφθέντες, δέσμοι
 πρὸς τὴν κωνσταντινέαν πόλιν ἐξέπεμψθησαν
 δόξαν δὲ τοῖς ἀρχαῖσι διανεμαίεσθαι, μὴ
 πληθῶν ὅσας νεφέλωσι τὰς μὲν, ἐπὶ
 ὀλίγοις πηήμασι ἀπέδοντο τὰς δὲ πολλοῖς
 πρὸς αὐτὴν παρεδόναν, ἐπὶ τὸ μῆτε
 κωνσταντινέαν πόλιν, μῆτε πάσης οὐρώπης
 ἐπιβαίνην, καὶ τῇ μέσῃ θαλάσῃ χωρίζεσθαι
 τοῖς ἐγνωσμένοις αὐτοῖς ἔσπον ἐκ τῶν τε
 πληθῶν ἀπερῶν ἀεὶ ἐλάττω, ἀλλὰ ἄλ-
 λαχὴν διαλεβὴν ἐλάττωσαν πολλὰς δὲ ἐπὶ
 τῇ βιθυνίᾳ τετέταμαι, πρὸς τῷ καλεωμένῳ
 ὀλύμπῳ ὄρει, σποράδην οἰκέντας, καὶ τὰς ἀν-
 θετιλόφους καὶ ὑπερείας γεωργείας.

A una cum Barbaris qui sub ipsis erant. Ul-
 dis vero in ulteriorem fluminis ripam
 transgressus, a gre tandem evasit, multis
 quidem suorum amissis: Sciris vero ad
 internecionem deletis. Erat hæc gens
 Barbara, multitudinis hominum abun-
 dans antequam in hanc calamitatem
 incidisset. Nam cum hi tardius quam
 reliqui fugissent, pars eorum truncati:
 pars capti vinctique, Constantinopo-
 lim transmissi sunt. Cumque Magi-
 stratibus placuisset eos per varia loca
 dispergi, ne quid novi, utpote numero
 pravalentes, tentarent: alios quidem
B exiguo pretio vendiderunt: alios vero
 gratis in servitum dederunt: ea con-
 ditione, ne unquam Constantinopolim
 ingrederentur, neve in Europa regi-
 ones ullas pedem inferrent: sed inter-
 positi maris divortio à locis sibi notis se-
 pararentur. Ex his, non exigua pars re-
 licta, eorum scilicet qui emptorem non
 invenerant, alius alibi habitare iussi sunt.
 Multos certe in Bithynia vidi juxta O-
 lympum montem, qui hac illac sparsi de-
 gebant, & colliculos illic vallesque sub-
 jectas arabant.

Κεφ. 5.

Περὶ ἀλαρίχου τοῦ γότθου, καὶ τῆς ἐπιπέσεισιν ἐν ἰστανχού-
 ρι ταύτην πόλιν.

TΑ μὲν ἐν πρὸς εἰς τὴν ἀρχαίαν, πολέ-
 μῳ ἀπὸ γαλλῶν, καὶ σὺν κόσμῳ πολ-
 λῶν ἰστανχῶν πρὸς τὴν πόλιν δόξαν ἡ γὰρ ἐπι-
 νεῖσθαι ὀκράτων τὰ δὲ πρὸς δύσιν, ἐν ἀταξίᾳ
 ἡ πολλῶν ἐπανισταμένων τυραννῶν ἡνίκα δὴ
 μὲν τὴν ἐσλίχων ἀνάσει, ἀλάειχθαι ὁ
 τῶν γότθων ἡ γέμθαι, πρὸς ἐδυστάμεν
 πρὸς εἰρήνης πρὸς ὀνώρειον, ἀπέτυχε ἡ καὶ ἀ-
 λαίων τὴν ῥωμαίων ἐπολιόρκει, πολλὰς βαρβά-
D ρες ἐπισήσας θυμειδί τῷ ποταμῷ ὡς μὴ
 εἰσομιζέσθαι ἐπιήσθαι τοῖς ἐν τῇ πόλιν, ἀπὸ
 τῆς πόρτις ὡς γὰρ ὀνομάζουσι τὸ ῥωμαίων
 ἐπίσθον χροῖας δὲ ἡρομένης τὴν πολιορκίας,
 λιμῆ τε καὶ λοιμῆ τὴν πόλιν πείσθαι, δὲ
 λω τὴν πολλῶν, καὶ μάλιστα βαρβαρῶν τῶν
 ἡμῶν, πρὸς τὸν ἀλάειχον ἀυτομολέντων,
 ἀναγκαῖον ἐδόκει τοῖς ἑλλησίζουσι τὴν συγκλη-
 τε, εἶναι ἐν τῷ καπιτωλίῳ καὶ τοῖς ἄλλοις ναοῖς
 θοοσκαὶ γὰρ τινες ἐπὶ τῷ μετὰ κληθέντες

CAPUT VI.

De Alarico Gotho, & quomodo Romam re-
 pentino insultu adortus, eam graviter
 afflixerit.

TA Orientis quidem imperium hosti-
 bus penitus liberatum est, & summo
 cum decore præter omnium expectati-
 onem gubernabatur; cum Imperator
 admodum juvenis esset, Occidentis
 autem partes perturbata erant, cum
 multi subinde Tyranni exturgerent.
 Quo quidem tempore post cædem Stili-
D conis, cum Alaricus Gothorum Dux
 missis ad Honorium legatis de pace, re-
 pullam tulisset, Romam obsidere aggre-
 sus est: ingenti agmine Barbarorum ad
 ripas Tybris apposito, ne alimenta civi-
 bus importarentur ex Portu. Sic enim
 vocant navale urbis Romæ. Porro cum
 obsidio diutius protraheretur, & fames
 simul ac pestis urbem premeret, plures-
 que è servis, ac præcipue ij qui natione
 Barbari erant, ad Alaricum transfuge-
 rent; hi qui in Senatu pagani erant, ne-
 cesse esse dicebant, ut in Capitolio &
 in aliis templis sacrificaretur. Etenim
 Etrusci quidam, à Præfecto urbis ad hoc
 Iiii ij